

der er Lovforslag, hvis Art gør, at de ikke kan fremsættes og ikke have nogen Udsigt til Tilslutning, før den absolutte Nødvendighed foreligger, og til denne Art tror jeg, at dette Lovforslag hører. Jeg beder ærede Medlemmer tænke sig den Situation, at dette Lovforslag var fremsat, før Stillingen var som nu, og saa sige mig, om de tror, at det havde faaet den Modtagelse, som det nu har faaet. Hvis man ser tilbage over Forhandlingerne i disse Aar, vil man ogsaa se, at der hyppigt er fremsat Udtalelser om, at et eller andet Forslag, var det dog umuligt at møde med, før det viste sig virkelig at være nødvendigt at gribe til saadanne Midler, og naar et saadant Lovforslag havde faaet denne Modtagelse, er det blevet henlagt eller behandlet med den Hastighed, som just var Udtryk for denne Opfattelse.

Men hvis det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds meget hensynsfuldt udtrykte dette, at Forslaget var kommet sent, gav det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) det samme Udtryk paa en lidet hensynsfuld Maade, og jeg maa paa det bestemteste væge alle, der har haft med denne Sag at gøre, mod den ganske uberegtigede Kritik, som det ærede Medlem i saa Henseende fremsatte. Det ærede Medlem vil vide, at ogsaa paa Brændselsomraadet har der i denne Vinter været en Række Opgaver at løse. Hvis det ærede Medlem vil overse, hvilke Spørgsmaal der har foreligget til Afgørelse og Ordning siden Nytaar, vil det ærede Medlem sikkert dømmе mere retfærdigt om de Mænd, der har haft med denne Sag at gøre, end han gjorde. Der er Grænser for, hvad man kan paalægge Mænd af Arbejde, jeg tror ikke, at man kan gaa synderligt højere end det, der paalægges i Indenrigsministeriet, og det, som den overordentlige Kommissions Medlemmer paatager sig selv. Ud over 16 Timers Arbejde om Dagen, tror jeg, at man vanskeligt kan naa.

Med Hensyn til selve Sagen skal jeg yderligere kun sige, at man jo ikke deraf, at dette Lovforslag først foreligger nu, kan slutte, at denne Vinter ikke er benyttet. Vinteren maa tværtimod antages at være benyttet i høj Grad til Fremme af Hugst. Det vilde være højst besynderligt, om de forskellige Skovejere, som ofte saa indtrængende er blevet opfordret til at fremskynde denne Hugst, ikke havde gjort det, og der foreligger for mig mange Vidnesbyrd om, at man har forceret Hugsten meget stærkt. Med Hensyn til Forberedelser til Tørvekampagnen er over-

maade store Ting planlagte siden forrige Sommers Arbejde.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger vedrørende Enkeltheder i de Bemærkninger, der er blevet fremsat. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds udtalte visse Betæneligheder særlig vedrørende Paabudet om Skovens Hugst. Det var en Bekymring for Skovens Fremtid, det ærede Medlem gav Udtryk, og som han mente Skovens Venner nærede. Det er selvfølgelig Spørgsmaalet om, hvor stor Forøgelsen af Hugsten maa antages at skulle blive. Det ærede 3die kongevalgte Medlem (Hage) kom ogsaa noget ind paa det samme Spørgsmaal, idet han nærede Frygt for, at forstlige Hensyn ikke skulde blive taget i tilstrækkelig Grad. Det ærede Medlem sagde, at det havde været bedre, om man havde nedsat en forstkyndig Brændekommission, som kunde antage lønnet Medhjælp. Ja, jeg kan ikke se andet, end at dette Ønske er opfyldt ved Lovforslaget. Ganske vist er der ikke skabt en udelukkende Brændekommission, men der er tilvejebragt en Kommission, som for Brændets Vedkommende er forsynet med fuld Forst-Sagkundskab, og som netop ved Lovforslagets § 2 sættes i Stand til overalt i Landet at skaffe sig sagkyndig Medhjælp og til at yde Honorar derfor. Brændselsnævnet, som har arbejdet meget ivrigt siden dets Nedsættelse i Februar Maaned, har ogsaa allerede under Forventning af, at Lovforslaget vilde blive gennemført, søgt at skaffe Sikkerhed for at kunne tilvejebringe de i § 2 nævnte Tilidsmænd. Jeg skal gerne give det ærede Medlem og i øvrigt ogsaa Udvalget en Fortegnelse over de Mænd, som man paa forstligt Omraade har tænkt at henvende sig til, og som man for nogles Vedkommende allerede har henvendt sig til og faaet Tilsagn om Medhjælp fra. Jeg tror, at denne Fortegnelse vil vise, at der overalt i Landet vil være til Brændselsnævnets Disposition de bedste Kræfter paa det forstlige Omraade, som overhovedet kan tilvejebringes her i Landet, og det er altsaa gennem disse, at Brændselsnævnet vil komme til at virke, ogsaa naar det skal paabyde den forøgede Hugst i Skovene. Gennem andre sagkyndige vil det komme til at virke, naar det skal paabyde den forøgede Fremstillelse af Brændsel paa andre Omraader.

Jeg tror ikke, at det lader sig gøre at give en bestemt Maalestok for, hvor stor Forøgelsen skal være. Det ærede Medlem (Hage) sagde, at han kunde tænke sig